

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I § 23 i det Rigsdagen samtidig med nærværende Lovforslag forelagte Forslag til Lov om Naturfredning bestemmes det, at al Fredskov staaar aaben for Almenheden, og at det, indtil en ny almindelig Lov om Fredskovspligt udkommer, ved særlig Lov skal bestemmes, hvilke Skove der i den heromhandlede Henseende skal anses for Fredskove, samt at der ved særlig Lov kan gives nærmere Regler for Færdsel i Skove, der staaar aabne for Almenheden. Som Følge heraf har man fremsat foranstaaende Lovforslag, hvis Formaal er at give nærmere Regler om Almenhedens Ret til Færdsel i Skov og at aabne Skovejerne en hensigtsmæssigere Adgang til at haandhæve Brud paa Skovfreden end den nuværende Lovgivning hjemler.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget bemærkes følgende:

Til § 1.

I Følge § 23 i Lovforslaget om Naturfredning er det kun Fredskov, der staaar aaben for Almenheden. Man har dog fundet det rigtigst at aabne Ejeren af en Skov, som ikke er underkastet Fredskovspligt, Adgang til at faa Skoven ind under Lovens Bestemmelser, naar han lader tinglæse en Deklaration, hvorefter Skoven staaar aaben for Almenheden.

Til § 2.

Efter den gældende Lovgivning finder Begrebet Fredskov ikke Anvendelse paa de Staten tilhørende Skove, og da den danske Skovlovgivning ikke er indført i de sønderjydske Landsdele, finder Begrebet heller ikke Anvendelse her. Da endvidere fredskovspligtige og ikke fredskovspligtige Arealer i adskillige Skove ligger blandede mellem hverandre, vil det, naar Almenhedens Ret til Færdsel i Skov knyttes til Begrebet Fredskov, saaledes som foreskrevet i § 23 i Lovforslaget om Naturfredning, blive nødvendigt med Hensyn til Almenhedens Ret til Færdsel i Skov at udforme et særligt Begreb om Fredskov. De nærmere Regler herom findes i nærværende Lovforslags § 2. Forsaa vidt disse Bestemmelser indrømmer Ret til Færdsel i visse Skove eller Dele af Skove, som

ikke for Tiden er underkastede den almindelige Fredskovspligt, skal det bemærkes, at en eventuel Vedtagelse paa Rigsdagen af de nævnte Bestemmelser selvfølgelig ikke præjudicerer Lovgivningsmagtens Stilling til Spørgsmaalet om, hvorvidt den almindelige Fredskovspligt ved en eventuel ny Skovlovgivning skal udvides til andre Skove end de Skove, som efter de nugældende Lovbestemmelser er underkastede denne Pligt.

Paa Grund af den forskellige Skovlovgivning henholdsvis i de sønderjydske Landsdele og det øvrige Land er Bestemmelserne om, hvilke Skove der skal anses som Fredskov i Henhold til § 23 i Lov om Naturfredning, udformede i tvende særskilte Afsnit. For det gamle Kongeriges Vedkommende bestemmes det under Afsnit II, Litra a., at de Staten, Kommuner, Kirker, Præsteembeder og offentlige Stiftelser ved Lovens Ikrafttræden tilhørende Skove uden Hensyn til deres Oprindelse skal staa aabne for Almenheden. For de private Skoves Vedkommende findes Bestemmelserne i Afsnit II, Litra b—e. De Skove, som efter disse Bestemmelser skal staa aabne for Almenheden, falder i det hele og store sammen med de Skove, der er underkastede Fredskovspligt efter den gældende Lovgivning, men Formuleringen er dog saa omfattende, at enhver Skov, der eksisterede i Aaret 1805, uden Hensyn til Beskaffenheden af Skovens daværende Bevoksning bliver aaben for Almenheden, medmindre Skovejeren kan føre positivt Bevis for, at Fredskovpligten efter Fr. 27. September 1805 § 14 senere er bortfaldet. Endvidere skal Skove, der kun delvis er underkastede Fredskovspligt, i deres Helhed staa aabne for Almenheden. Fra Almenhedens Ret til Færdsel undtages derfor kun de efter 1805 anlagte Skove, der ikke ved særlige Bestemmelser er underkastede Fredskovspligt, og som ikke falder ind under Bestemmelserne i § 2, Afsnit II, Litra e.

Efter den i de sønderjydske Landsdele gældende Lovgivning er Bønderskove i Følge Skov- og Jagtforordning af 2. Juli 1784 underkastede en Skovtvang, der dog er noget mindre vidtgaaende end den ved